

Zsolt. 88

Zsolt. 88.1

Ének. A Kóráh fiainak zsoltára. Az éneklőmesternek a Mahalath-lehannóthra. Az Ezrahita * Hémán tanítása.

Zsolt. 88.2

Uram, szabadításomnak Istene! Nap-pal kiáltok, éjjelente előtted vagyok:

Zsolt. 88.3

Jusson elődbe imádságom, hajtsad füled az én kiáltásomra!

Zsolt. 88.4

Mert betelt a lelkem nyomorúságokkal, * és életem a Seolig jutott.

Zsolt. 88.5

Hasonlatossá lettem a sírba szállókhhoz; olyan vagyok, mint az erejevesztett ember.

Zsolt. 88.6

A holtak közt van az én helyem, mint a megölteknek, a kik koporsóban fekszenek, a kikről többé nem emlékezel, mert elszakasztattak a te kezedtől.

Zsolt. 88.7

Mély sírba * vetettél be engem, sötétségbe, örvények közé.

Zsolt. 88.8

A te haragod reám nehezedett, és minden haboddal * nyomtál engem. Szela.

Zsolt. 88.9

Elszakasztottad ismerőseimet tőlem, útálatá tétél előttök engem; berekesztettem és ki nem jöhettek.

Zsolt. 88.10

Szemem * megsenyvedett a nyomorúság miatt; kiáltalak téged Uram min-

den napon, hozzád + terjengetem kezeimet.

Zsolt. 88.11

Avagy a holtakkal teszel-é csodát? Felkelnek-é vajjon az árnyak, hogy dicsérjenek téged? Szela.

Zsolt. 88.12

Beszélik-é a koporsóban a te kegyelmedet, hűségedet a * pusztulás helyén?

Zsolt. 88.13

Megtudhatják-é a sötétségben a te csodáidat, és igazságodat a feledékenység földén?

Zsolt. 88.14

De én hozzád rimáncodom, Uram, és * jó reggel elédbe jut az én imádságom:

Zsolt. 88.15

Miért vetsz el hát Uram engem, és rejtet el orczádat én tőlem?

Zsolt. 88.16

Nyomorult és holteleven vagyok ifjúságomtól kezdve; viselem a te rettenéseidet, roskadozom.

Zsolt. 88.17

Általmentek rajtam a te búsulásaid; * a te szorongatásaid + elemésztettek engem.

Zsolt. 88.18

Körülvettek engem, mint a vizek egész napon; együttesen körülöveztek engem.

Zsolt. 88.19

Elszakasztottál tőlem barátot és roknt; ismerőseim a – setétség.